

allerede i nogen tid havde arbejdet med spørgsmålet. Af oppositionspartierne ville i hvert fald de konservative ikke afvise, at der var ting i den nu snart 40 år gamle lov, som kunne tages op til overvejelse.

Hele denne positive interesse førte til nedsættelse af et udvalg, men overvejelserne i dette førte ikke til noget. Heller ikke senere er der kommet noget forslag.

Derfor fremsætter vi igen forslag til beslutning, idet alle de forhold, der i 1958 talte imod loven, stadig gælder. Derimod foreslår vi ikke denne gang lovens ophævelse, men sådanne ændringer, som der dengang udtryktes en vis velvilje for.“

Ved sagens 1. behandling henviste *socialministeren* til, hvad han havde sagt om forslaget, da det første gang forelå til behandling. „Jeg oplyste dengang, at jeg allerede i nogen tid havde været opmærksom på ønskeligheden af en revision af medhjælperloven, og at der blev arbejdet med spørgsmålet i socialministeriet. Dette arbejde er siden blevet fortsat, og der er ført forhandlinger til forskellig side. Det er mit håb, at dette arbejde snart må føre til, at der gennemføres en revision af medhjælperlovgivningen.

Jeg kan derfor på ny tilkendegive min velvilje over for tanken om, at spørgsmålet om en revision af medhjælperloven optages til behandling, og jeg tilsiger min medvirken, såfremt der måtte være ønske om at drøfte de herhenhørende spørgsmål i et udvalg.“

Foruden ministeren og ordføreren havde kun *Bladt (S)* ordet. Sidstnævnte udtalte: „Der skal ikke herske tvivl om min og mit partis stilling til spørgsmålet om revision af medhjælperloven. Vi mener stadig, at loven af 1921 er forældet, og at en revision er påkrævet. . . .

Den højtærede socialminister har nu oplyst, at man stadig arbejder med sagen, og at man forventer at finde frem til en løsning. På denne baggrund finder jeg det foreliggende forslag til folketingsbeslutning overflødig. Den højtærede socialminister har imidlertid tilsagt sin medvirken til drøftelse af problemerne i et udvalg, og det vil vi også deltage i. Jeg vil dog udtale min forventning om, at man snart må nå frem til et positivt resultat; det er jo ikke store ting, det drejer sig om, men kun at en begrænset kreds af unge medborgere får samme rettigheder og vilkår på deres arbejdspladser som andre.“

Forslaget til folketingsbeslutning henvistes efter 1. behandling til et udvalg. Dette afgav ikke betænkning.
